

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 8T/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121011698
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Valent
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1121011698.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, samosudcom JUDr. Michalom Valentom, v trestnej veci obžalovaného O. N. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na hlavnom pojednávaní dňa 22. júna 2022, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

obžalovaný:

O. N., nar. XX. XX. XXXX/XXXX v Bratislave, trvale bytom Bratislava, G. XX, t. č. ÚVTOS Želiezovce,

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

bez toho, aby mal na to vážny dôvod v rozpore s výzvou na nastúpenie do výkonu trestu Okresného súdu Bratislava IV pod spisovou značkou 0T/36/2021 z 15.04.2021, ktorú prevzal 29.04.2021 v spojení s uznesením toho istého súdu pod tou istou spisovou značkou z 03.05.2021 právoplatným toho istého dňa o povolení odkladu výkonu trestu odňatia slobody do 11.06.2021, ktoré si prevzal 12.05.2021, najneskôr v priebehu dňa 11.06.2021 nenastúpil do Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava na Chorvátskej ulici číslo 5 v Bratislave na nariadený výkon trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV číslo konania 0T/36/2021 - 49 z 11.04.2021 právoplatným toho istého dňa,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 43 Tr. zák. k ďalšiemu trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 48 ods. 4 Tr. zák. súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Obžalovaný O. N. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. 06. 2022, po prednesení obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava I a po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a/, b/, c/, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 a ods. 8 Tr. por., s poučením o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. v rozsahu podľa § 257 ods. 4 až ods. 8 Tr. por., a o tom, že má právo poradiť sa so svojim obhajcom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. teda, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn. 2Pv/157/2021 zo dňa 05. 11. 2021.

Vzhľadom na vyššie uvedené vyhlásenie obžalovaného N., súd tomuto položil otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. s tým, že obžalovaný na všetky odpovedal „áno“.

Keďže prokurátor okresnej prokuratúry navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného, súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn. 2Pv/157/2021 zo dňa 05. 11. 2021.

Súd ďalej vyhlásil, že podľa § 257 ods. 8 Tr. por. dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Pri zvažovaní druhu trestu a jeho výmery súd bral do úvahy najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a osobu obžalovaného. Zároveň súd hodnotil pomery obžalovaného a možnosť jeho nápravy, ako aj na všetky ďalšie základné zásady ukladania trestov vyjadrených v § 34 Tr. zák.

Súd u obžalovaného N. vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený, pričom súd, vzhľadom na povahu predchádzajúcich odsúdení, na túto okolnosť nevidel dôvod neprihliadať) a žiadnu poľahčujúcu okolnosť.

Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností v pomere 0:1 súd postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. upravil zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, ktorá je za prejednávaný prečin 0 až 2 roky tak, že zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. Novovytvorená trestná sadzba tak predstavuje rozpätie 8 mesiacov až 2 roky.

Konajúci súd obžalovanému N. ukladal trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby a to so zreteľom na jeho doterajšie odsúdenia v celkovom počte 12, všetky pre úmyselnú trestnú činnosť, pričom obžalovanému bol 7 krát ukladán nepodmienečný trest odňatia slobody. V kontexte jeho doterajších odsúdení nemožno prehliadnuť, že obžalovaný bol doposiaľ 4 krát uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a preto sa v jeho osobe jedná o špeciálneho recidivistu i keď išlo o odsúdenia vo vzťahu k vykonávaniu činnosti, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti. Z uvedeného je však zrejmé, že súdne rozhodnutia a rozhodnutia štátnych orgánov u obžalovaného N. nepožívajú žiadnu autoritu doposiaľ ukladané nepodmienečné tresty sa evidentne minuli prevýchovnému účinku.

Práve vzhľadom na početnosť, ako aj druhovú totožnosť páchanej trestnej činnosti vo vzťahu k trestnému činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 Tr. zák., napriek vyhláseniu obžalovaného N. o vine a oľutovaní trestnej činnosti, súd tomuto nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. z dôvodu, že konajúci súd má pochybnosti o úprimnej ľútosti nad spáchaným trestným činom, najmä a aj preto, že konanie obžalovaného N. nie je možné hodnotiť ako jeho ojedinelé vybočenie z inak riadneho života.

Je tomu tak preto, pretože skutočnosť, že obžalovaný priznal spáchanie skutku a na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu automaticky neznamená, že mu má byť táto poľahčujúca okolnosť priznaná, pretože na splnenie podmienok priznania uvedenej poľahčujúcej okolnosti je potrebné aj úprimné oľutovanie trestného činu. V danej súvislosti konajúci súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 708/2017 podľa ktorého poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. I/ Tr. zák. predpokladá aj úprimné oľutovanie trestného činu, ktoré je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu. Úprimná ľútosť páchatel'a, ktorý bol už mnohonásobne súdne trestaný, nie je dôveryhodná a nemožno ju z tohto dôvodu prijať ako poľahčujúcu okolnosť. Rovnako tak úprimná ľútosť páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa, najmä druhovo rovnakej trestnej činnosti, nie je dôveryhodná a nemožno ju z tohto dôvodu prijať ako poľahčujúcu okolnosť. Požiadavkou, aby ľútosť páchatel'a bola úprimná, sa kladie dôraz na skutočnosť, že nebude stačiť iba formálny prejav. Vyžaduje sa kvalitatívne vyšší prejav vnútorného postoja páchatel'a k svojmu trestnému činu. V prerokúvanom prípade obžalovaný N. trestnú činnosť oľutoval vyslovene formálnym spôsobom len v rámci záverečnej reči a posledného slova a to strohým verbalizovaním „svojho konania úprimne ľutujem...“

V svetle prerokúvaného prípadu nebolo možné obžalovanému N. priznať ani obhajobou navrhovanú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h/ Tr. zák., teda, že spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil, odkazujúc na zdravotný stav jeho matky O. N.. Z lekárskej správy o zdravotnom stave matky obžalovaného, ktoré boli na hlavnom pojednávaní predložené obhajobou, nevyplýva, že by O. N. bola v stave, ktorý by ohrozoval jej život, resp., že by bola starostlivosťou odkázaná na permanentnú starostlivosť inej osoby. Matka obžalovaného nie je imobilná a netrpí ani žiadnou duševnou poruchou, či chorobou. Naostatok z vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že jeho sestra, bývajúc v Rajke, Maďarsko, pracuje v Bratislave - Petržalke, má 42 rokov a nemá zdravotné problémy. Možno tak ustáliť, že je tu blízka osoba, ktorá je schopná, v prípade naliehavej potreby, sa postarať o matku obžalovaného. V neposlednom rade zdravotný stav O. N. bol obžalovanému dostatočne dlho známy a dokonca mu bol uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. OT/36/2021 zo dňa 03. 05. 2021 a právoplatným toho istého dňa z toho dôvodu poskytnutý odklad nástupu výkonu trestu o dva mesiace, t. j. do 11. 06. 2021 s tým, že podľa názoru súdu ide o dostatočný časový priestor, aby aj blízke osoby s horším zdravotným stavom mohli mať zabezpečenú adekvátnu starostlivosť. Napokon obžalovaný mal mať nepriaznivý zdravotný stav svojej matky na pamäti pri opakovanom páchaní trestnej činnosti.

Za vyššie popísaného stavu nemožno v žiadnom ohľade formulovať záver, že doterajšie výkony nepodmienečných trestov v miernejších výmerách mali na obžalovaného prevýchovný vplyv. Naopak. Dosiaľ ukladané tresty u obžalovaného nespĺnili individuálnu prevenciu, ako jednu zo základných funkcií trestu. Súd je teda toho názoru, že trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov je dostatočným zľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti a obžalovaný si konečne uvedomí dopady svojho protiprávneho konania. Na týchto skutočnostiach nič nemení ani fakt, že v jednom prípade sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, a to z dôvodu početnosti ďalších, nasledujúcich právoplatných odsúdení. Rovnako tak je bez právneho významu, že obžalovaný nastúpil výkon trestu z tzv. voľnej nohy. Je totiž povinnosťou osoby odsúdenej na nepodmienečný trest odňatia slobody tento trest nastúpiť na základe výzvy súdu na nástup výkonu trestu. Bez relevancie je tiež obhajobný poukaz na „zrušené rozhodnutia inými súdmi...“ Fakt, že obžalovanému boli v niektorých prípadoch ukladané súhrnné tresty vo vzťahu k zbiehajúcej sa trestnej činnosti a tým pádom došlo k zrušeniu súvisiacich výrokov o trestoch v žiadnom ohľade neneguje skutočnosť, že obžalovaný spáchal trestnú činnosť.

Vec prejednávajúci súd však reflektoval vyhlásenie obžalovaného N. o jeho vine tak, že tomuto ukladal trest odňatia slobody v hornej polovici upravenej trestnej sadzby a nie na samom vrchu vo výmere 20 mesiacov a viac, ako tomu bolo v trestnom rozkaze tunajšieho súdu zo dňa 09. 11. 2021.

Súd sa takisto zaoberal otázkou existencie materiálnej stránky daného prečinu, a to z hľadiska posúdenia všetkých skutočností spadajúcich pod kritéria upravené v § 10 ods. 2 Tr. zák. V tomto kontexte je na mieste uviesť, že osoba páchatel'a už nie je medzi kritériami obsiahnutými v uvedenom ustanovení zahrnutá rovnako, ako tam nie je zahrnutý ani význam chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý tak, ako tomu bolo za účinnosti § 3 ods. 4 zák. č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov). Súd preto pri posudzovaní materiálnej stránky nemôže prihliadať na osobu páchatel'a. Ak by tak urobiť mohol, musel by prihliadať nielen na výšku spôsobenej škody a jej následné uhradenie, ale aj na jeho

kriminálnu anamnézu. Osobu páchatela preto možno posudzovať len z hľadiska kritérií významných pre určenie druhu a výmery trestu.

Preto s prihliadnutím na požiadavku, že skutočnosti predpokladané v § 10 ods. 2 Tr. zák. je potrebné hodnotiť vo svojom súhrne bez toho, aby sa niektorej pripisoval väčší či menší význam (jednej na úkor druhej), súd dospel k záveru, že konkrétna závažnosť stíhaného prečinu dosahuje Trestným zákonom vyžadovaný stupeň pre vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti, t. j. stupeň vyšší než nepatrný. Pri zisťovaní konkrétneho stupňa závažnosti v danom prípade nemožno vychádzať iba zo spôsobenej škody, ale aj z iných do úvahy prichádzajúcich hľadísk, ako napr. úkony poškodeného súvisiace so skutkom (podanie trestného oznámenia, dostavovanie sa na úkony trestného konania, zaobstaranie si novej platobnej karty, úkony vo vzťahu k banke) a pod.

Podľa názoru súdu vyššia než nepatrná závažnosť činu je v prejednávanej veci okrem zavinenia (priamy úmysel) daná, resp. určovaná spôsobom vykonania činu a okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, kedy obžalovaný neváhal sfaľovať potvrdenie spoločnosti MEDIREX GROUPS o PCR teste a odvolávať sa tak na existenciu vážneho dôvodu brániaceho v nástupe výkonu nepodmienečného trestu z dôvodu ochorenia COVID - 19, ktorým v skutočnosti netrpel. V tomto ohľade bude na orgánoch činných v trestnom konaní, aby sa vyrovnali s popísaným konaním obžalovaného N. v intenciách § 2 ods. 6 veta prvá Tr. por.

Súd obžalovaného N. zaradil do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého mal byť zaradený, pretože má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru jeho narušenia za to, že v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Súd vychádzal zo správy riaditeľa ÚVTOS pre mladistvých Martin zo dňa 24. 11. 2021 z ktorého vyplýva, že jeho premiestnenie do ÚVTOS Sučany, za účelom štúdia v trojročnom učebnom odbore mechanik - opravár, počas ktorého je možné absolvovať zväračský kurz.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I.

Okresný súd Bratislava I, odd. 8T
V Bratislave, dňa 22. júna 2022

JUDr. Michal Valent
samosudca